

GORI SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. VI.

ZAGREB, 11. VELJACE 1951.

»Ne živi čovjek nemo
ad kruha nego od svake
rijetki, koja izlazi iz mala
Gospodnjih

iz današnjeg Evandžela

BROJ 7

VELIČINA UČITELJEVA

Kad god se u povijesti svijeta pojavio znamjeniti čovjek, svi su suvremenici za njega znali. O njemu su govorili, pa makar su i neki bili za njega, a drugi proti njemu i njegovoj pojavi i nauci uopće. O njemu su zabilježili njegovoj prijatelj svoje, a neprijatelj svoje. Ali su ipak rekli i zabilježili svaki svoje. Time su ujedno i zajamčili povijesnu opstojnost tog velikog čovjeka. Pa je to i razlog, da se i knasnja pokoljenja ne mogu tomu otići. Nade se ipak ljudi, koji po svom subjektivnom shvaćanju pokušavaju, da pobiju dapače i stvarnu pojavitakove povijesne osobe. No ozbiljni i nepristrani te ne čine, nego se opredjeljuju ili za nju ili protiv nje.

Tako je to uvijek bilo. Pa joj je i danas lozinka za najveću i najznamenitiju pojавu ljudskoga roda Krista Gospodina: »Ili za Krista ili protiv Krista. I svaki, koji je za Njega bio ili za Njega zande i pozaje Ga, stoji pred dilemom (raskršnicom): »Ili Ga mora priznati kao Sina Božjega i Spasitelja ili stupiti na stranu Njegovih protivnika. Drugog mu izlaska nema. Tek tu i tamo se nade bezvojni ljudi, koji i u tom pitanju ne pokazuju zanimanje, kao što i u mnogim drugim pojavnama svoga života. Ali ni to nemaju pravo.

Zivot naime i čudešno djelovanje Spasiteljevo je ocrano u povijesnim knjigama četiri Evangelija. Osim toga, ako Njegova osoba danas i nije vidljiva, ali je vidljiva Njegovo veliko djelo: Njegova Crkva. Mi dođe ne vidimo danas glave-Krista, ali vidimo Njegovo tijelo, Crkvu i njezino slavone-udove mističnog tijela Kristova. Mi se odlučujemo za Krista, u miru čitamo o Njem u povijesno zajamčenim knjigama-četrim Evangelijima. A onda gledamo pred sobom, kaže čitav dokaz Njegova načinjanja i rada Njegovu Crkvu. Promatramo njezinu starost. Divimo se njezinu čudesnom širenju i uzdržavanju. Divimo se njezinu neoborivoj postojanosti u borbi i njezinu neslonivost u navalama. Začudjuo nas njezin kulturni rad. Njedno jedinstvo u vjeri, bogoslužju i crkvenoj organizaciji. Ushićuju nas njezina sredstva, kojima spava svoje članove i posvećuje ih kao svoje udove. I diže ih kao svetačke uzore na svoje oltare.

Svaki obrazovan čovjek mora poznati velike ličnosti i vodeće duhove. I o njima si stvoriti sud. Krist je neoboriva središnja točka svijeta i ljudske povijesti. Stoga ne može i ne smije nitko ravnodušno proći mimo Njega. On je položio temelje zapadnoj kulturi i svijetu dao novi i najznačajniji i neopoziv svjetovni nazor. Njemu se klanja i odano Mu je oko 500 milijuna ljudi. Čovjek je prisiljen, da prema Njemu zauzme svoj stav.

Duboko, iskreno i nepristrano čiti i služiti Mu podlaganjem svoga proučavanje i promatranje Isusove razume i svoje volje. Takova je odosobe i Njegova djela — Kršćanstva mora roditi spoznajem, da je Krist više nego veliki prorok, više nego čisti ljudski ideal (uzor). On nam podaje sigurno osvjeđenje i jasne dokaze, da On mora biti čovjek i Bog. No Njegovi nepristajati ne će da vide kod Njega ono, što je svrhušarskovo i čudesno zato, da Ga onda mogu predstaviti samo kao čovjeka. Ali ipak vele, da je On svakako najljepši čovjek i najobilniji i najkrasniji plod na ljudskom stambu. Oni Ga promatraju kao najvećeg vojvodjaka, najvećega učitelja, najboljeg državnika, ali usto samo kao čovjeka mudra s običnim razumom i običnom nadarenosti, koja ipak nadilazi druge mudre ljudi i njihove nauke.

Ked toga njihova mišljenja jedna je katastrofalna nepravilnost. A ta je u tom, što oni ne priznaju da neobično i čudesno djelovanje Njegovo nužno pretstavlja neobično i čudesne uroke. Nerazborito je naime ubijati se, poradi straha, čudesima i tako zapasti zbog toga u suprotnosti, protuslovju i zablude.

Dokle god smo uvjereni, da je Krist Bog, moramo Mu se priklju-

čiti i služiti Mu podlaganjem svoga proučavanje i promatranje Isusove razume i svoje volje. Takova je odosobe i Njegova djela — Kršćanstva mora roditi spoznajem, da je Krist više nego veliki prorok, više nego čisti ljudski ideal (uzor). On nam podaje sigurno osvjeđenje i jasne dokaze, da On mora biti čovjek i Bog. No Njegovi nepristajati ne će da vide kod Njega ono, što je svrhušarskovo i čudesno zato, da Ga onda mogu predstaviti samo kao čovjeka. Ali ipak vele, da je On svakako najljepši čovjek i najobilniji i najkrasniji plod na ljudskom stambu. Oni Ga promatraju kao najvećeg vojvodjaka, najvećega učitelja, najboljeg državnika, ali usto samo kao čovjeka mudra s običnim razumom i običnom nadarenosti, koja ipak nadilazi druge mudre ljudi i njihove nauke.

Krist je istina. On nam daje svijetlo, da spoznamo najuvršćeniji predmet našega vjerovanja: Bog. Po Njemu spoznamo najviši osnovni razlog svega postojanja i života, a to je Volja Božja. I ondje, gdje prestaje najviša misao razuma, tu počinje vjera i nosi nas do Božjega Srca.

Pored izobraze razuma donosi nam Krist ozdravljenje i srca i vjeće. On otkida naše srce od nedostojne naklonosti prema onomu, što je neznavno i prolazno. On nas počinje na borbu protiv grijeha. Naše srce čini sličnim svome Srcu prepušću poniznosti i blagosti. On nam daje do blizine Božje samosvladavanjem i ljubavlju prema Kristu. On čini da svrhušarski život milosti kod naše zemaljske smrti prelazi u vječni život slave.

PUT do strpljivosti

Ako želimo da svoje patnje strpljivo podnosimo, treba da se uteknemo moliči i da bice prestantna molitva Boga na moliči strpljivosti, dok se mir ne povrati u našu dušu. Molitva uistina je arca osušlosti, koju prouzročavaju protivštine, ublažava bol, smiruje srce. Ako je teo među nama žalostan, neka se molitvi, upućuje sv. apostol Jakob. Može se dogoditi, da umatoč naše molitve ne prestatu da nam nude patnje, a zato jer njihov prestanak ne bi bio ni na slavu Božju na našu spasenje. Ači da Bog ne bi dao strpljivost, kad Ga se to ispravno molimo, to je nemoguće. Strpljivost je našine milost, koja je bes sumnje po Njegovoj volji i na koju se odnos Njegovo božansko občeđanje.

To moći će, da dobija staručavljena Ana, Šenka Elizane, strpljivost u svojoj velikoj tarsi radi toga, što je bila ne-rođenica. Kad je svršila molitvu, iacene je svaka žalost a njezina lica. Br. Pismo kaže: Otčić je kući i tela je i nisu joj ote lica bila više izmaknute.

No treba zapamtiti, da molitvi nista ne mijenja, da naše vještice nestajaju i rad oko strpljivosti. Treba da se domovimo u pamet svih onih rastlog, kojih je naša potica na strpljivost, i da se trudimo, da nam se radi tih razloga strpljivost uistinu usedi u duši.

Da polučimo strpljivost, mnogo pomognje unaprijed prevestiši nalo, koju bi nas moglo pokrediti, te unaprijed sevoriti odliku, primiti to što je krabio. Jer kad naiđe sto amfite pisanica, tako nama prevlada potiskost i ruli nam na zeniču. Zato je i Izus prirjevajši Apostolje na svršnjaku znači i progovor, koja će ih znati da Njegova odlaska na svijetu.

Vrlo je dobro zato, da svakid dan kod jutarnje molitve promišljamo, kakova naša mogu danas da anđeli, te da odudamo, da čemo sva ta za krabio useti na se i s ponosom Božjom strpljivo snositi, pa makar se koliko naša narav tome protivlja. Nakon više takovih odliki usput će nam, da svaki križ, koji nema Bog posjeća, nismo primimo, strpljivo snosimo i ne idemo pod njim.

Kad nam nuduje već snade kakožto, no treba o njemu mnogo razmišljati, osim koliko je potrebno, jer takovo razmišljavanje nesamo da nam daje strpljivost, nego nam težeči čini puno težim. Mnogajudi mnogo o svemu nisu mi preterajući, misleći, da nema većeg značja svijetu od našeg. Tako na primjer osoba, koja promišlja o svim okolnostima, u kojima joj je nanesena uvereda o doseganjstvu svoje vlastite osobe, o njezini onoga, koji ju je uvratio, o veličanu nanesene uverede, o nastojali steti i slično, svuđe će falost sigurno još više povući, a od nje će prijeći na slojovito, na mriju i osvetu. Ako pak, na tu uveredu na mlijek, isčeščava pomoć svakog ogorčenosti. Važno je dačice, da boli i protivštine izlažavajući nam se potpuno odstranimo iz svoga svijesti; i dalje na njih ne mislimo, osim da ih prinesemo Bogu kao žrtvu. Na taj način moći ćemo svakuo nesreću mrljnim i radostnim svremi podnijeti.

Vrlo je dobro, da oni koji trpe, premažu često svete Sakramente, naročito sv. Prštice, Kršuk jakih. Njih dugim ne moremo dobiti toliko duževne smagu, kao osim sv. Sakramentom.

Ako nam se napokon što potuči na bolest i patnje, situirajući mrlju i obisnivo njegove gline, tulsišće i bolne indje, pokadimo suočenje s njegovom nevoljom, pa čemo mu pola treteta skinsti a leđa. Dajmo mu dobar savjet, ako ga želimo, i potaknimo ga na strpljenje. Šire će kao blagi metem utasiti ranu njegovog srca i olakšati njegovog bolesti.

U BRAZILIJANSEOM PARLAMENTU je na svečan način bio postavljen križ. Križ je blagoslovio i postavio brazilijski kardinal-vezibiskup.

Cebi Marijo!

(Prigodom 11. II.)

Zemlja se budi nakon dugih sunja i zelenim ruhom odijeva ga, u bačći miri prvo sitno cvijeće, krasoste svoje već pripravlja maj Tebi, Marijo!

Lagano stupam po žarenog stazi: O kako je krasan taj Božji svijet! S citavom prirodom hvalu sad hlebom i poklanjam prvi proljetni cvijet Tebi, Marijo!

Jesen životu kad me jednom stigne, i prvi sunčev padnu u vrtić moj, jedan će ljiljan vijek u njemu cvasti, dok ne dadine posljednji miris svoj Tebi, Marijo!

S. M.

G O V O R E . . .

Govore:

»Ptice, svojom lijepom pjesmom jednu drugoj žele omiliti. Ne slavite one Boga, ne.

Mi znamo: — »Ptice! Ljepotom svojim glasa slave Stvoritelja svoga.

Govore:

»Cvijeće bojam sa svojim živim leptir i pčelice name, da ih oprase — Ne slave one Boga, ne.

Mi znamo: »Cvijeće dživotom svojih boja i oblike slavi Stvoritelja svoga.

Govore:

»Zvijezde, ta svjetla nebeska, nisu nego tjelesa svemirska, tvari u odaja-ju tmine. Ne slave one Boga, ne.

Mi znamo: »Zvijezde krasotom svojom i putanjem svoga neprromjenljiva-

roda slave Stvoritelja svoga.

Jer, istinu reče — tko reče:

»Svako djeło svoga umjetnika hvali.

»ANNO SANTO« zvao se časopis, koji je izlazio na njemačkom jeziku u Würzburgu, a koji je nastojao upoznati vjernike sa svetošćima Hana. Odušeno je, da će isti časopis nastaviti svoje izlaženje pod naslovom »Erdkreis«, a stavlja si za zadatu, da upozna vjernike i velikim svetištima ciljevog svijeta.

AMERICKI FRANJEVAC-ARHEOLOG naišao je u blizini Lazarovog groba tri stare crkve, kojima je mogao odrediti i starost.

Sveta Godina - Godina Marijina slavlja

Bogoslov uče, da je Bl. Dj. Marija posrednica svetu mislosti. Ona je svojim sloboščnim pristankom postala Majkom našega Spaštaja, avtokupitljicom čovjeka. I kao što je uz jesensko sudjelovanje Sain Božij postao dojekom i kao takav svojim utjecajevanjem, životom, mudrom i amrčki pribavio ljudima beskrijevo more milosti, tako isto ove mudrosti Bog daje ljudima iz Njeno sudjelovanja i po Njenu posredstvu. Nikakovo stoga čudo, što Katolička Crkva na poseban način stuje Bogorodici, što joj iskrasuje posebnu čast i posebno poštovanje baš u svetim godinama, kada se preko jubilarnih oproštajica čajdova rječ Božje mislosti na čovječanstvo.

I jubilarna godina 1950. bila je godina posebne i naročite Marijine slave. Vrhunac svečanosti ove Svete Godine bio je 1. studenoga, na blagdan Svetih Svetih, kada je Namjesnički Kriatov na zemlji proglašen dogmnom vjersku Isušu o slavnom uzročju Bogorodice na nebu. Proglašenje ove dogme katolički su dječaci svjetla prihvitali s kraljevskim udruženjem, oni su istreni za vrijajali.

Vrhunac Svečanosti, koji je Makiju naču, posvetu i predstavu Djevici uzdigao nad mandorle korove te je okrunio za Kraljicu neba i zemlje. Ova vjerska istina je zavjela u kršćanskim dušama davno prije nego što je proglašena dogmom. Jer, kada lijevo kaže francuski književnik Mauriac: »Svaka definirana dogma bila je već u prije istine, koja objećima živi u dušama ljudi.« Ova istina ne predstavlja za katolike nikakvu novost. Temeljna je istina naša sv. vjere, da je Isus Krist trodi dan pošte svoje smrti olakovito uskorio od mrtvih. Ova je istina u sv. Evangeliu ustanovljena, kao povijesna činjenica. Osim toga mi kao kršćani vjerujemo, da će i naše tijelo ukratiti na svomu dan. Ova vjera je povijedljana, kada u Apostolskom vjerosavjedaju izgovaranju u uskrasno Utečaj. Ako u sve ovo vjerujemo čvrsto i nepotrebno, onda nam je i razumljivo i logično, da Ona, koja je bila bez krstove greske ljepe, Ona, koja je u sv. audijenciji Duha Svetoga dala tijelo Bogu-Covjeku, nije ostala u zemlji do smrđnjaka dana, već je tijelom i dušom bila usmrećena na nebo. U potpunosti svoga blja sprijednjeg je u vječnosti a Bogom Ona, koja Ga je na najmanjiči način proslavila ovđe na zemlji. Tako je počelo prevesti tijelo Marijin. Uzakaljeni kršćanstvo ne prenosi nijedno tijelo. Ono znaće, da je i tijelo, kao i ostala materija, djelo Božjih rukava, a za sve što je Bog stvorio, sv. Pismo kaže, da je dobro. I ako će jednoga dana ova naše Utečaj u preobraženom obliku udjelovati sajdeljeno s dušom u vječnom blagosternju, znaće, da to tijelo mi smijemo predrati, da se i za tjelesne potrebe moramo brinuti. Udurovjavati počudriva tijela, koje su neophodna za njegovo održavanje, čuvaćemo je sv. Kriještanom. Kršćanstvo sadržava takođe učinkoviti tjelesni potrebiti, kroz materijalnu materiju, da su pretoči materijalnom napretku, ona ga nadpravljajući. Kršćanstvo naime znaće, da su svedene materijalne prilike bilo pojedinka bilo društva smakom potporužiti i duhovnog napretka, no i priladno pruže svoju vjeru. Kršćanstvo dakle podstiče čovjekove ne samo na duhovni nego i na materijalni napredak, ono daje čovjeku čvrstu osnovu i upozornjuza za razvitak materijalne i duhovne kulture u sklopu moralnog usavršavanja pojedinca i ljudskog društva.

Osvrnutišanju duhovnog i materijalnog napretka, kao i učenjem, da su sv. ljudi, kao djeca zajedničkog Oca, među sobom ravnnopravni, kršćanstvo je u najvišoj mogućoj mjeri doprinjelo razvitku duhovne i materijalne kulture i razvitičku klesu socijalne pravde.

Dogma o Marijinu uznesenju na nebo doziva nam sve ovo i pamet. Ona nas opominje na veliko dozvoljeno čovjeku, čitavog čovjeka. Ali, ona nam pokazuje i put, kojim se to dozvostvo čuva za vječnost. Marijin put kroz života naše duše i naša riječi.

U KANADSKOM GRADU QUEBECKU izvršena je svečana posveća pokrajine Quebec Prečićom Srcu Marijn. Posvećen je obavljena u prisustvu 12 biskupa i preko 50.000 vjernika.

MILJUN KANADSKIH KATOLIČKIH OBITELJI pristupilo je pokretu, kojega se članovi obvezuju, da će svakog dana u svojoj obitelji moliti svetu Krunici.

KRAJEM LISTOPADA bila je uz posebne mjerne opreznosti prenesena iz Portugala u Vatikan pomjivo započaćena srebrna škrinjica, koja sadržava proročanstva objavljena u Fatimi od Bl. Djevice, a prema očitovanjima s. Lucije.

U MISIJAMA je zapošleno 1.000 američkih Isusovaca. Od ovoga broja njih 119 vrši misiju među američkim Indijancima.

U AFRICI ima današ 14 milijuna katolika, među kojima pastoralne djeluju 6.000 misionara Samo-Belgijski Kongo, koji broji 15 milijuna stanovnika, ima 3.500.000 katolika.

LUXEMBURŠKI KATOLIKI DNEVNIK, koji se zove „Luxemburški Word“ proslavlja je krajem prošle godine 100.-godišnjicu svoga izlaženja.

NEJMJEŠNIKA KATOLICKA KARITATIVNA DRUSTVA održala su sredinom studenoga pr. god. svog kongresa. Konstatirano je, da je Namjenski postoji 5.787 župskih karitativnih drustava, koja, među ostalim, uzdržavaju 1.835 zdravstvenih ustanova te 845 odgojnih zavoda.

NA POČETKU ZASJEDANJA francuskog parlamenta održana je služba Božja u crkvi sv. Klodije. Svi Misu je odslužio pariski pomoćni biskup, a prisutstvivali su mnogobrojni narodni zastupnici i nekoliko ministara.

FRED KRAJ SVEDE GODINE sv. Otac je objavio, da je znanstveno ustavljeno, da se grub apostolski pravak sv. Petru nalazi u kripti bazilike sv. Petra u Rimu. Sv. Otac je u svojoj objavi napisao, da će u najskorije vrijeme biti objavljena publikacija, koja će sadržavati sve povijesne dokumente, kojima se ova činjenica znanstveno dokazuje.

Prvi pojed novoga biskupa

Na nedjelju Sedamdesetnicu, 21. I. o.g., proslavljaju Ujeza Kastele riječu svečanost: prvu biskupsku Misu u rodnom Kastelem Kambelevom preusv. g.dra Franje Francuza, pomoćnika preusv. spiskog biskupa, četvrtog biskupa je Kastele, a drugog u povijesti biskupa Kastelana-Hrvata.

Uz pozdrave, pjesme, zvonjanju i orgulje — Biskupu je ponoćno dočekala, u lijepom danu, ne samo cijela župa, u oktjemnoj crkvi i predvorju, nego i kraljevsko, župnici iz svih sedam sel sa svojim mnogobrojnim gledateljima.

Narod je bio oduševljen gledanjem: Biskup je 10 svedenih u svečanim obredima, preteći riječi samog Biskupa na visokoj propovjednici, slijajući četveroglasnu Misu svog mljeđovatog zboru pod vodstvom mjesnih časnih sestara i ljubodjeli preostalom biskupskom prstenom dugu, dugu, predugo... .

NAŠI POKOJNICI

GASPAR HABEK, župnik u Mariji Gorici, u dekanatu Stubičkom, prennio je 28. siječnja o.g. Roden je u Šemovcima, župi Daruvarčke, g. 1878. Zoređen je za svećenika 1904. Dugi niz godina (46) župarije je na župi u Mariji Gorici, gdje je i umro i počepan dne 30. I. 1951. Još od svojih studentičkih vremena i bogoslovskih načita bio je veoma sklonan, štoltiv i povučen, pa je tako ostao i do konca svoga života. Počinio u miru Božjem!

moru postati na životni put i tako će mo u najvećoj mjeri postati kršćanski ideal moralnog savršenstva, po kojem ćemo spašiti za ovaj i za druge životne duše i naša riječi.

• GORE SRCA •
Iz katoličkog svijeta

NJEMEĆKI KATOLIKI održali su ove godine održati svoj 72. Njemački Katolički Kongres u Majnzu. Ovo će biti najveća manifestacija njemačkog katolicizma poslije rata. Rad na kongresu će biti podijeljen u 12 sekcija.

U ENGLESKOJ POKRAJINI WELSU povećao se je u zadnjih tri godine broj katolika od 6.900 na 115.000. U zadnjih 15 godina sagradeno je 15 novih katoličkih crkava i 9 samostana.

NA KATOLIČKOM SVETUČIŠTU u Tokiju osnovano je Društvo katoličkih studenata. Konferencija za osnivanje ovoga društva prisutstvovao je oko 2.000 studenata, što pokazalo, koliki interes je za katolicizam vlasti danas u Japunu.

SUPRUGA PAKISTANSKOG MINISTRU PREDSEDNIKA Liaquat Ali Khan službeno je posjetila u Kasadi bolnici sv. Obitelji, koju vođe katoličke sestre. U svome govoru, koji je tom prilikom održan, gđa Ali Khan je rekao: „Zene Pakistana ne će nikada zabraniti da se usluže koje ste nam pružili u vrijeme, kada smo bili tako potrebiti vašim pomoći. Ja sam vam najiskrenije zahvalna.“ CC. SS. su se našto istakle svojim zuzimanjem i pozdravljajući u pružanju pomoći pakistanskim izbjeglicama iz Indije u vrijeme osnivanja države Pakistan.

RIMSKI OBREDNIK NA HINDUJSKOM JEZIKU. Odobrenjem šest biskupa i četiri apostolska prefekta juđne Indije izražao je u Indiji Rimski obrednik na hindujskom jeziku. Obrednik sađnji obrede sv. Križenja, sv. Križne, sv. Pritisci bolesnika, zadnje Pomasti, blagoslova bolesnika, sprovođa, sklapa ženidbe, blagoslov mladenaca izvodi sv. Mise i ostale blagoslove. Rad na prijevodu obrednika je započeo 1941. god. je odlukom sv. Oca iz 1949. bio ubrzan. Vjernici Indije su s odusevljenjem pozdravili ovaj dogadjaj, jer će u buduće s razumijevanjem moći pratiti crkvene obrede.

U SRIJEDU 11. SLJEĆNJA sv. Otac je primio u audienciju brojnu grupu vjernika iz Italije, Argentine, Kanade, BiH, u razmici drugih europskih država, a među njima veći broj mladih bračnih parova. Sv. Otac im je održao govor na šest različit jeziku i na kraju im je podijelio apostolski blagoslov.

CLANOVE CENTRALNOG OBORA SVEDE GODINE primio je sv. Otac u audienciju 10. siječnja o.g. U svome govoru sv. Otac se je toplo zahvalio svim onima, koji su pokazali toliko maru oko organiziranja hodočašća u Svetoj Godini. Sv. Otac je posebno naglasio, da su se hodočasnici, kao i svaki pošten čovjek, tokom Sv. Godine mogli uvjeriti „ako Crkva s apostolatom iakrenču razvija svoje djelovanje i vane i kada u tom svom djelovanju nema nikakvih sakrivenih ciljeva. Crkva u njenom djelovanju ne vede ni kakve vremenosti ni materijalni interesi, nikakve težnje za čisto vremenskim prestižem. U cijelokupnom svom djelovanju Crkva se nikovoditi samo čarkom ljudaviju prema dušama i nastojanjem za prodirem Kraljevstvu Božjem na zemlji“. Na kraju audiencije sv. Otac je podijelio pristupima apostolski blagoslov.

DRUŠTVO ZA SIRENE VJERE ima u Holandiji 475.000 članova.

KARDINAL SELVAGGIANI umro je u Rimu. Uutorak 18. siječnja obavljene je sprovod u crkvi sv. Ignacija uz prisustvo kardinalskog i diplomatskog zboru kao i velikog broja crkvenih i civilnih obiteljnika. Poslije obavljenje sv. Mise određen je nad hodom je danec obrednik kardinalskog zboru mrgr. Tisserand.

GRUPA BOGORLOVA, specijalista za Stari Zavjet, proučava najnovije naleđe na starim rukopisima. Ustanovljen je, da se radi o rukopisima, koji spadaju u rađanje ili drugog vijeku prije Krista do previsok vijek poslije posljednjeg Krista.

POVODOM JEDNE MISIONARSKE PROSLAVLJENJE u Indiji neki visoki funkcioneri indijske vlade jeo tajavio, da svjet je ne bi danas stajao na pragu novog rata, kada bi svijeti bili nadahnuti onim duhom, kojim su nadahnuti kršćanski misionari.

DUŠA JE LJUDSKA VELIKA

Premda sv. Tomi Alkvinšem ljubav prema Bogu rada se s promatranjem beklejane veličine i neizcrpive dobroće Božje, Iz ljubavi nije sama od sebe počinjnost k. i spremnost vrati Njegovu veljbu.

Ništa nam bolje ne može dočekuti neizmjernu veličinu Božju, koliko upravo remesli prirodoslovnih nauka, naročito kraljevičih znanosti, astronomije. Kašo promatranje Božje veličine dovodi do ljubavi, ponosnosti i poboljšanja — nije čudo da su sami veliki prirodoslovci svih bili prebiti dubokim vjerskim uvjerenjem, poštivali su i voljeli svog Stvoritelja, Obretnice, najveće crkvice i izuma priznaju se oborenje kraljevina. Tu je Kopernik, Kepler, Galilej, Newton, Galvani, Ampere, Volta, Biot, Coulomb, Euler, Gauss, Cauchi, Mayer, Pasteur i brojni drugi. Kepler, otkrivač zakona o krećenju planeta u Sunčevu sustavu, kaže na koncu svoga djela o harmoniji svijeta: „Scopio o svim ljudima divoto djevojki. Twojih, koliko je moj ograničen duh mogao da obuhvati Tvoju beskonačnost.“ Newton, otkrivac zakona gravitacije (leze) kerao je: „Ono, što mi znamo, je tapilo, a ono, što mi ne znamo, oscire. I kad je gađje pročitao moje Božje, skinuo je šek. Jedan od najvećih fizičara na svijetu Maksa Plancka, rekao je: „Bog ne živi samo u duši vjernika, nego On upravlja svijetom bez obzira, da li sto u Njega vjeruju ili ne. Vjera i prirodoslovne nauke se ne isključuju, nego jedna drugu dopunjuje i predstavlja.“

Sto nam održava suverenost astronomije? Edwin Hubble (Edwin Habi), jedan od vodećih astronomi velike zvjezdarnice na Mount Wilsonu u Kaliforniji, opisao je rezultate 10-godišnjeg ispitivanja svemira u knjizi: „The Realm of the Nebulae“ (Carstvo svemirskih maglica). Do sada ispitani svemir zahvaća unutroško nas dajući od punih 500 milijuna godina svjetlosti; (u sekundi svjetlosti prevali 300.000 km, a u 1 god. 9,5 bilijuna km). U tom prostoru, koji obuhvaća prostorno kuglu veličine promjera od 1 milijard godina svjetlosti, raspodjeljeno je oko 100 milijuna svemirskih maglica: zvjezdarnica sustava, središnji sistem Milječnog Puta. Nas je Milječni put zvjezdarni sustav, veliki zvjezdarni grad, koji održava okruglo 200 milijarda zvijezda (sunaca poput našeg Sunca). Ako se uzme da svaki zvjezdarni sustav u označenom prostoru sadrži početno samo po 1 milijardu zvijezda (jer sna manjih i nerazvijenih sustava), onda bi se u navedenoj kugli nalazio 100 hiljadu hiljadu zvijezda. Da donedaleč približimo nasu zvjezdarnu taj broj, zamolio, da se sve kuge koje se našete na našoj zemaljskoj kugli, pretvore u knjige, poput knjiga — lada bi u tim knjigama bilo opstrukcije koliko slova, koliko imade zvijezda u dosada istraženom djelu svemira. Naše je Sunce samo jedno stvora u jednoj od tih knjiga (u Milječnom Putu), a nasa Zemlja jedno nevidljivo zrno pred u blizini tog slova.

Svemir je djelo ruku Božjih. A što je svemir, što su sve te knjizice, posrednik, beskonačna veličina Svetovlje? Ideja Beskonačnosti — kao što kaže Padre — obuhvaća više nadnaravnoga, nego svakidašnja sv. religija. Ali je tako čudo nad čudesima Quiesca dusa, koja poigravljana je na sitnom prahu Zemlje, može da spozna, uveri, prezira i odsustvo zvoneće, a ona je u vremenu života, podjele žrtava, smrti. U čemu je čudesna veličina? Upućuje da je čudesno vještina, nešto nevjerojatno. Svemir je svičan određenje beskrajanu dobrotu Božju. Bog neka bude uvježbavajući i hvataljivi nadajući svu!

KONGRES svicarskih katoličkih skupština iz Lütschen, koji se održao početkom siječnja u Wilisau, naglasio je potrebu organiziranja sa strane katoličke stručnih tehnologija iz gospodarstva i akcije vjerske radinosti. Gospodarska aktivnost bila je da se snažnije razvije i uspostavi finansijski neuspješna mnogost svicarskih katoličkih skupštinskih zadruga.